

Az Emberi jogi, Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság új elnöke

Szászfalvi László 1961-ben született Makón. 1986 óta református lelkész Csurgón, ahol 1990 óta betölti a polgármesteri pozíciót is. Nős, három gyermek apja. 1998-ban került be az Országgyűlésbe, ahol között tagja volt az Önkormányzati és Rendészeti, valamint a Társadalmi szervezetek Bizottságának. A Parlamentben leginkább az egyházak kárpótlását érintő ügyekben és a szekták térhódítása ellen szólalt fel. Kezdeményezte a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról szóló törvény módosítását.

– Elnök Úr! Milyen indíttatásból vállalta el a jelölést erre a posztra?

– Több okot is felsorolhatnék. Az egyik, hogy a Magyar Demokrata Fórum a rendszerváltozás időszakában fontosnak és alapvetőnek tartotta az alkotmányos és emberi jogi intézményrendszer kialakulását Magyarországon, és az első kormányzati ciklus arról tanúskodik, hogy az alkotmányos jogállam és a jogállami demokrácia intézményrendszerének kiépülése az MDF által vezetett kormányzat időszakára tehető. Úgy gondolom, hogy ez komoly elkötelezettséget jelent az MDF számára. A másik ok talán az lehet, hogy az elmúlt tizenkét évben már foglalkoztam ezekkel a területekkel; '94 és '98 között a Somogy Megyei Közgyűlés tagjaként az ottani Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság elnökeként tevékenykedtem. A vallásügy és az egyházak szintén közel állnak hozzám, hiszen református lelkész vagyok.

– Református lelkészként egyértelmű ugyan a kötődése a bizottság egyházi részéhez, de ami az emberi jogi és kisebbségi területet illeti, Ön ezzel az előző ciklusban a Parlamentben nem foglalkozott. Az ebbéli ismeretei tehát a Megyei Közgyűlésben végzett munkájából származnak?

– Természetes, hogy onnan is származnak. Az elmúlt ciklusban az „Önkormányzati és Rendészeti Bizottság” tagja voltam, illetve a „Társadalmi Szervezetek Bizottságá”-ban is tevékenykedtem. De az elmúlt tizenkét évben Csurgó város polgármestereként is elég sok tapasztalatot gyűjtöttem. Úgy gondolom, hogy mindezeket jól tudom majd hasznosítani az Emberi jogi bizottság elnökeként is.

– Mit tart a magyarországi nemzetiségek szempontjából a legfontosabb feladatoknak az előttünk álló parlamenti ciklus bizottsági munkájában?

– Egyrészt az előző négy évben elvégzett munkát kell folytatni. Nagyon fontos területről, a Kisebbségi Törvény felülvizsgálatáról van szó, ami részben elkészült, de nem volt folytatása...

– Készül arra, hogy Hargitai Jánoshoz hasonlóan Ön is felvállalja ennek a koordinálását?

– Olyannyira, hogy már konzultáltam is vele ebben a témában, tehát én nagyon fontos dolognak tartom, hogy ebben a parlamenti ciklusban – ha lehet, konszenzusra törekedve – a törvényt módosítsuk. Továbbra is alapvető kérdés, a kisebbségek parlamenti képviselőinek biztosítása, amelyre – bár az elmúlt hosszú évek során ez a téma végig középpontban állt –, még nem sikerült végleges és konszenzuson alapuló megoldást találni.

– Ma a Parlamentben egyetlen képviselő sem mondhatja azt, hogy nem ért egyet a nemzetiségek parlamenti képviselőivel, hiszen azt a Kisebbségi Törvény írja elő. Mi a véleménye viszont arról, hogy addig is, amíg a képviselőkről szóló külön törvény meg nem születik, hogyan lehetne bevonni őket rendszeres és intézményes módon a jogalkotásba?

– Azt gondolom, hogy ez bonyolultabb jogi kérdés annál, semhogy erre azonnali választ adjak. De mindenképpen rendezni kell ezt a kapcsolatot, mégpedig intézményes formában. Hogy hogyan, az jogi probléma, amit a nemzetiségek bevonásával kell kidolgozni. Nagyon fontos lehetőség és kihívás is egyben a bizottság számára. Ha nem sikerülne, az mindenképpen kérdőjelet hagyna a Bizottság és az egész parlament munkájában.

– Ismeri-e már a bizottság leendő tagjainak névsorát, összetételét? Nem tűnik úgy, hogy túlsúlyban vannak az egyházügyi tematikának elkötelezett képviselők?

– Nagyon sok ismerős van mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalon. Úgy gondolom, hogy nincs ilyen egyensúlybomlás, különösen az előző négy évhez viszonyítva, hiszen több, kisebbségiként megválasztott képviselő is dolgozni fog a bizottságban: Teleki László, Farkas Flórián és mások.

– A roma képviselőkön kívül lesz-e olyan tagjuk, akinek valamilyen nemzetiségi elkötelezettsége van?

– Ezt most még így a nevek alapján nem tudom megállapítani, de mindenesetre, akiket eddigi tevékenységük alapján ismerek, azt gondolom, hogy megpróbáljuk az eddigi munkát konszenzusra törekedve, és az ebben a bizottságban uralkodó toleráns és békés együttműködést tiszteletben tartva, tovább vinni.

– Milyen kapcsolatot tervez a sajtóval, mennyire lesz nyilvános a bizottság tevékenysége?

– A legfontosabb érdekünk, hogy minél nagyobb nyilvánosságot tudjunk adni ennek a területnek. A jövőről gondolkodva az is terveim közt szerepel, hogy a kisebbségek, az egyházak és a sajtó téma iránt elkötelezett képviselőivel, szeretnék találkozni és beszélgetni.

szöveg és kép: www.etonet.hu